

Research Paper**Relationship between Social Support and Subjective Well-being in Older Adults**

Majid Goudarz¹, *Mahshid Foroughan², Asghar Makarem¹, Vahid Rashedi²

1. Department of Rehabilitation Management, University of Social Welfare and Rehabilitation Sciences, Tehran, Iran.

2. Iranian Research Center on Aging, University of Social Welfare and Rehabilitation Sciences, Tehran, Iran.

Received: 14 Jun. 2015

Accepted: 27 Aug. 2015

ABSTRACT

Objectives The main aim of this study was to investigate the relationship between social support and subjective well-being in the elderly referring to rehabilitation day centers in Tehran Province.

Methods & Materials This is a cross-sectional and correlational study. The study population was all the elderly referring to the rehabilitation day centers in Tehran Province. The sample size was 147 people, which were selected by random cluster sampling. To gather the data, Norbeck social support questionnaire, Philadelphia morale scale and a socio-demographic questionnaire were used. The Pearson and Spearman correlation coefficients, Chi-square, Independent t-test, Kruskal-Wallis, and ANOVA used for data analysis.

Results A total of 80 (54.4 %) of sample were male. The mean (SD) age of older adults was 71.9 (5.09) years and mean of subjective well-being was 8.65 (2.28). The relationship between social support and subjective well-being was statistically significant ($P=0.002$, $r=0.273$).

Conclusion The findings showed significant relationship between social support and subjective well-being. It seems that having high social support will lead to better subjective well-being.

Key words:

Ageing, Social support, psychological well-being

*** Corresponding Author:**

Mahshid Foroughan, PhD

Address: Iranian Research Center on Aging, University of Social Welfare and Rehabilitation Sciences, Kodakayr Ave., Daneshjo Blv., Evin, Tehran, Iran.

Tel: +98 (21) 2280004

E-mail: m_foroughan@yahoo.com

رابطه حمایت اجتماعی و بهزیستی روانی در سالمندان مراجعه‌کننده به مراکز توانبخشی روزانه

مجید گودرز^۱، مهشید فروغان^۲، اصغر مکارم^۱، وحید راشدی^۲

۱- گروه مدیریت توانبخشی، دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی، تهران، ایران.

۲- مرکز تحقیقات سالمندی ایران، دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی، تهران، ایران.

جکید

تاریخ دریافت: ۱۳۹۴ خرداد ۲۴

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۴ شهریور ۵

هدف سالمندان یکی از گروههای آسیب‌پذیر جامعه هستند که از نظر جسمی، روانی، اجتماعی و بهداشتی نیازهای ویژه‌ای دارند. سالمندشدن و بهدلبال آن افزایش بیماری‌های مزمن، بیشتر باعث افزایش معلولیت، وابستگی و ناتوانی سالمندان جامعه می‌شود. با توجه به اینکه انواع حمایت اجتماعی در افزایش سلامت روانی سالمندان از اهمیت خاصی برخوردار است، پژوهش حاضر به بررسی رابطه بین حمایت اجتماعی با بهزیستی روانی در سالمندان مراکز جامع توانبخشی روزانه سالمندان استان تهران، می‌پردازد.

مواد و روش‌ها این مطالعه از نوع همبستگی و جامعه پژوهش آن را کلیه سالمندان مراجعه‌کننده به مراکز جامع توانبخشی روزانه استان تهران در سال ۱۳۹۳ تشكیل می‌دادند که ۱۴۷ نفر از آنان به روش نمونه‌گیری خوشای‌تصادفی انتخاب شدند. در این مطالعه، برای جمع‌آوری داده‌ها از پرسشنامه حمایت اجتماعی نوریک و برای ارزیابی بهزیستی روانی از پرسشنامه و مقیاس سنجش روحیه فیلادلفیا استفاده گردید و داده‌ها بواسیله نسخه ۲۰ نرمافزار SPSS تجزیه و تحلیل شدند.

یافته‌ها در این مطالعه ۱۴۷ سالمند شرکت کردد که ۸۰ نفر (۵۴/۴ درصد) از آنان مرد بودند. میانگین سنی پاسخ‌گویان در این پژوهش ۲۱/۹ سال (انحراف معیار ۹/۰) بود. براساس یافته‌ها، میانگین بهزیستی روانی (میانگین ۸/۶۵) (انحراف معیار ۲/۲۸) بود که نشان‌دهنده وضعیت متوسط بهزیستی روانی است. علاوه‌بر این نتایج نشان داد که بین حمایت اجتماعی ادراک شده ($P=0/002$) با بهزیستی روانی، رابطه معنادار و مثبت وجود دارد.

نتیجه‌گیری براساس یافته‌های این مطالعه، حمایت اجتماعی با بهزیستی روانی رابطه مثبت دارد. بنابراین، افزایش حمایت اجتماعی سالمندان می‌تواند تأثیر مهیبی بر بهزیستی روانی و عملکرد اجتماعی سالمندان داشته باشد. از سوی دیگر، افزایش حمایت‌های اجتماعی نیز می‌تواند باعث تقویت بهزیستی روانی سالمندان شود.

کلیدواژه‌ها:

سالمندی، حمایت اجتماعی، سالمند، بهزیستی روانی

نفر، در سن ۶۰ سال یا بالاتر بودند، اما پیش‌بینی می‌شود که تا سال ۲۰۲۵، این رقم از مرز یک‌میلیارد و صد‌میلیون نفر تجاوز نماید [۱]. در ۴۰ سال آینده، جمعیت بالای ۶۵ سال دنیا دوبرابر خواهد شد که ۵۲٪ آن در کشورهای آسیایی و ۴۰٪ در کشورهای پیشرفته به سر خواهد برد [۲].

کشور ایران نیز به عنوان یکی از کشورهای در حال توسعه، از این قاعده مستثنی نیست؛ به طوری که روند پیشرشدن در کشور از رشد جمعیت سالمندی حکایت دارد [۳]. براساس سرشماری سال ۱۳۹۰، بیش از ۶ میلیون (۸/۲ درصد) نفر از جمعیت ایران را افراد ۶۰ ساله و بالاتر تشکیل می‌دهند. براساس برآوردهای بین‌المللی، جمعیت سالمند ایران از سال ۱۴۱۹ نسبت به دیگر

مقدمه

در یک‌صد سال اخیر، شناسایی و آگاهی بشر بر سازوکار بدن آدمی در عرصه علوم، جایگاه برجسته‌ای یافته است. پیامد این همه تلاش، بررسی و یافتن آن بوده که امروز می‌توانیم برای بهبود کمیت و کیفیت زندگی انسان‌ها، برنامه‌ریزی‌های ویژه‌ای داشته باشیم. کاهش میزان مرگ‌ومیر ناشی از پیشرفت علوم پزشکی، بهداشت، و آموزش و پرورش موجب افزایش نرخ امید به زندگی و طول عمر می‌شود و این موضوع از چنان اهمیتی برخوردار است که توجه‌نکردن به آن، جامعه انسانی را در آینده‌ای نزدیک در مقابل مسائل و مشکلاتی پیچیده و چه بسا حل نشدنی قرار می‌دهد [۱].

در سال ۲۰۰۴، ۵۵ درصد از جمعیت جهان، یعنی ۶۰ میلیون

* نویسنده مسئول:

دکتر مهشید فروغان

نشانی: تهران، اوین، خیابان دانشجو، بنیست کودکیار، دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی، مرکز تحقیقات سالمندی ایران.

تلفن: +۹۸ (۲۱) ۲۲۸۰۰۰۴

پست الکترونیکی: m_foroughan@yahoo.com

و سلامت روان بالاتری داشتند [۱۶].

«سالاروند» و «عابدی» طی تحقیقی کیفی با عنوان «تجارب سالمندان از حمایت اجتماعی در سرای سالمندان» با روش پدیدارشناسی، با انجام چند مصاحبه عمیق با سالمندان طی دوره‌ای ۹ ماهه به این نتیجه رسیدند که حمایت اجتماعی، نقش مهمی در کنترل استرس ایفا می‌کند و اگر در این زمینه صدمه یا تزلزلی متوجه سالمند شود، وی در کنترل استرس و سازگاری با شرایط دشوار دچار مشکل می‌شود [۱۵].

«علی‌پور» و همکاران در تحقیق «نقش حمایت‌های اجتماعی در کیفیت زندگی سالمندان» به این نتیجه دست یافتند که حمایت عاطفی بیشترین تأثیر را بر کیفیت زندگی و انواع حمایت اجتماعی، بیشترین همبستگی را با بعد اجتماعی کیفیت زندگی داشتند. بنابراین، توجه به عوامل اجتماعی تعیین‌کننده سلامت در سالمندان، از جمله حمایت‌های اجتماعی از اهمیت شایانی برخوردار است [۱۶].

«تبوی» و همکاران در مطالعه خود با عنوان «بررسی رابطه حمایت اجتماعی و سلامت روان در سالمندان» که به صورت پژوهش توصیفی-تحلیلی در بین کلیه سالمندان شهر بجنورد در سال ۱۳۹۳ انجام پذیرفت، به این نتیجه رسیدند که افزایش حمایت اجتماعی سالمندان می‌تواند تأثیر مهمی بر سلامت روان و عملکرد اجتماعی آنان داشته باشد [۱۷]. همچنین، «توماس»^۴ در مطالعه خود نشان داد که دادن یا گرفتن حمایت اجتماعی، بر ارتقای سلامت در افراد سالمند تأثیرگذار است [۱۱]؛ ازین‌رو، سالمندانی که به شبکه‌های اجتماعی فعال متصل می‌شوند و حمایت اجتماعی غیررسمی دریافت می‌کنند، نسبت به آنها که کمتر با دیگران سروکار دارند، سلامت بهتری نشان داده‌اند [۲۷].

مطالعات متعدد نشان می‌دهد که حمایت اجتماعی با سلامت روحی-روانی افراد بهویژه در افراد مسن ارتباط دارد [۱۴]؛ بنابراین، برخورداری از حمایت اجتماعی می‌تواند به عنوان عامل مهمی برای فراهم‌شدن تجربه‌های مثبت و پاداش‌دهنده برای افراد باشد که احساس خودارزشمندی را در پی خواهد داشت [۷].

raig ترین تعریف حمایت اجتماعی بر درسترس‌بودن و کیفیت ارتباط با افرادی که در موقع موردنیاز، منابع حمایت را فراهم می‌کنند، تأکید دارد. علاوه‌بر این، تأمین حمایت‌های اطلاعاتی، آموزشی و ابزاری توسط جامعه نیز می‌تواند نقش مهمی بر احساس مثبت افراد نسبت به زندگی در دوره سالمندی داشته باشد که این امر بر رضایتمندی و سلامت تأثیرگذار است.

بهزیستی روانی، دارای سازه‌های هیجانی، تعادل بین عاطفه مثبت و منفی و سازشناختی قضاوت درباره رضایت از زندگی است [۲۸]. بهزیستی روانی به ارزیابی افراد از خودشان در مورد ابعادی بهم وابسته مانند عاطفه مثبت، عاطفه منفی و رضایت کلی از

مناطق جهان، رشد سریع‌تری خواهد یافت و تا سال ۱۴۲۴، از میانگین رشد جمعیت سالمند جهان و ۵ سال بعد، از آسیا نیز پیشی خواهد گرفت [۵].

سازمان ملل متحده، کشورهایی را که نسبت جمعیت سالمند آنها ۷ درصد یا بیشتر است، جزو کشورهای دارای جمعیت سالخورده طبقه‌بندی می‌کند [۶]؛ ازین‌رو، کشور مانیز براساس سرشماری سال ۱۳۸۵، با داشتن ۷/۲۷ درصد و براساس سرشماری سال ۹۰، ۸/۲ درصد سالمند بالای ۶۰ سال کشوری سالمند به‌شمار می‌آید و برآوردهای جمعیتی حاکی از آن است که تا ۱۵ سال آینده این رقم به ۱۰/۷ درصد خواهد رسید [۵]. این موضوع اهمیت قشر سالمندان در جامعه ما را بیش‌ازپیش مطرح و لزوم پژوهش در این زمینه را آشکار می‌سازد.

تحقیقاتی که در ایران در زمینه سالمندی انجام‌شده، بسیار محدود بوده و براساس آن، پیری در یک مفهوم تنگانگ از سلامت فیزیکی مورد بررسی قرار گرفته و در چارچوب محدود پژوهشی محبوس شده است [۸]. با وجود رشد جمعیت سالمندان و تغییرات هرم جمعیتی کشور، هنوز روی نیازهای سالمندان در همه ابعاد آن، به عنوان گروهی آسیب‌پذیر جامعه تمرکز نشده است [۹].

حمایت اجتماعی به عنوان یکی از ابعاد چهارگانه سلامت، تأثیر بسزایی در کیفیت زندگی سالمندان دارد. یکی از عوامل اجتماعی تعیین‌کننده سلامت که به اهمیت بعد اجتماعی انسان اشاره دارد و در سال‌های اخیر مورد توجه قرار گرفته، حمایت اجتماعی است. «فلینگ» و «باوم» که از نظریه پردازان مطرح این دیدگاه هستند، معتقدند حمایت اجتماعية، ورود و جذب بیشتر افراد در شبکه‌های مختلف اجتماعی از جمله شبکه‌های دوستی، خانوادگی و همسایگی سلامت را ارتقا می‌دهد [۱۰].

«ادوارد دبلیو» و «گلوریا بک»^۱ در تحقیقی به بررسی ارتباط حمایت اجتماعية و مرگ‌ومیر در سالمندان دیابتی و تعیین اثرات حمایت اجتماعية در بقای آنها پرداختند. مدل رگرسیونی نشان داد که حمایت اجتماعية به طور معنی‌داری با میزان مرگ‌ومیر در ارتباط است [۱۲]. در تحقیق «چالز» و همکاران^۲ که روی سالمندان زن و مرد بالای ۶۰ سال در نیپال انجام گرفت، نتایج نشان داد که حمایت اجتماعية با بهزیستی ذهنی و احساس تنهایی در ارتباط است [۱۳].

تحقیق «گراچا اسگلهادو»^۳ و همکاران با عنوان «بررسی تأثیر حمایت اجتماعية روی سلامت روان و بهزیستی روان‌شناختی سالمندان» که روی ۸۵ سالمند با دامنه سنی ۶۵-۹۸ سال صورت گرفت، نشان داد که ۷۵/۳ درصد از افرادی که حمایت اجتماعية بالایی را در کرده بودند، سطح بهزیستی روان‌شناختی

1. Edward W

2. Chalise HN

3. Graça Esgalhado

اجتماعی نوریک»^۵ بود و برای ارزیابی بهزیستی روانی از «پرسشنامه متغیرهای جمعیت‌شناختی» و «مقیاس سنجش روحیه فیلادلفیا»^۶ استفاده شد.

پرسشنامه حمایت اجتماعی ادراک شده نوریک

پرسشنامه نوریک در مطالعه جلیلیان، روی سالمندان مورد استفاده قرار گرفته و ابزار مناسبی گزارش شده است. این ابزار، ابزاری خوداجرایی است که حمایت‌های اجتماعی کاربردی، ساختاری، عاطفی، مادی (کمک) و فقدان کل را محاسبه می‌کند. علاوه‌بر موارد مذکور، این پرسشنامه داده‌های توصیفی درباره ارتباطات حمایتی را که فرد اخیراً (طی یک سال اخیر) به دلایل مختلفی از دست داده در اختیار ما قرار می‌دهد که از طریق آنها به راحتی می‌توانیم به تقییر و تحولاتی که در نظام حمایتی فرد ایجاد شده است، پی ببریم [۱۶].

پایابی و روایی این ابزار در ایران توسط جلیلیان و همکاران مورد بررسی قرار گرفته است که ضریب پایابی این ابزار به روش همسانی درونی بین ۰/۹۷۳-۰/۸۴۴ (برای خردمندی‌مقیاس‌ها) و ۰/۹۷۸ (برای متغیر اصلی) بوده است و در روش بازآزمایی، ضریب ۰/۹۵۵ به دست آمد که تمام این ضرایب در سطح (۰/۰۰) معنی‌دار بود [۱۸].

پرسشنامه سنجش روحیه فیلادلفیا

برای سنجش بهزیستی روان سالمندان، از پرسشنامه سنجش روحیه فیلادلفیا استفاده شد که از ابزارهای شناخته شده با کاربرد وسیع در سالمندان است که بهدلیل وجود خردمندی‌مقیاس‌های بیانگر حالات و شرایط حالاً و اینجای فرد و واکنش او در برابر پدیده سالمendi، می‌تواند موارد در معرض خطر را شناسایی کند و امکان مداخله زودرس را فراهم سازد. علاوه‌بر این، کوتاه‌بودن و آسانی کاربرد آن، از ویژگی‌هایی است که این مقیاس را از جهت عملی مقبول و قابل پذیرش می‌کند.

این مقیاس دارای ۱۷ سؤال و سه خردمندی‌مقیاس‌بی‌قراری، نگرش به پیری خود و نارضایتی از تنها‌ی است و به دو صورت مصاحبه و خوداجرا قابل استفاده است. سؤالات ۱۳-۱۲-۷-۴ در عامل ۱ با عنوان بی‌قراری، سؤالات ۲-۱ در عامل دوم با عنوان نگرش به پیری خود و سؤالات ۱۰-۸-۶-۲ در عامل سوم با عنوان نارضایتی از تنها‌ی دسته‌بندی می‌شود.

مقیاس سنجش روحیه فیلادلفیا در ایران توسط «شاکری» و همکاران اعتبارسنجی شده است. آلفای کرونباخ به دست آمده ۰/۸۲ و پایابی آن به روش بازآزمون ۰/۸۲۲ بوده و روایی آن به روش ملاکی مورد تأیید قرار گرفته و در تحلیل عامل نیز وجود سه خردمندی‌مقیاس مذکور در بالا دوباره تأیید شده است [۱۹].

زندگی که از نظر تجربی مستقل هستند، اشاره می‌کند. از نقطه‌نظر «دینر»، نظریه‌های روان‌شناختی بهزیستی روانی می‌توانند براساس اینکه بر اثرات بیرونی و موقعیتی یا بر اثرات صفات و فرایندهای درونی بر بهزیستی روانی تأکید می‌کنند، از یکدیگر متمایز شوند.

در نظریه‌های بیرونی و موقعیتی بهزیستی روانی، مجموعه لحظات خوشایند و ناخوشایند است. به عبارت دیگر، فرد شاد به‌نظر می‌رسد؛ زیرا او لحظات خوشایند بیشتری را تجربه می‌کند. از بسیاری جهات، پیامدهای روان‌شناختی عمومی از قبیل رضایتمندی از زندگی و سلامت عمومی (حالت کامل رفاه و بهزیستی تحت تأثیر همه جنبه‌های جسمانی، روانی و اجتماعی) فقط نبود بیماری و علایم آن ممکن است عمدتاً از عوامل محیطی ناشی شود [۲۹].

باتوجه به اهمیت عوامل اجتماعی تأثیرگذار بر سلامت، هدف از این پژوهش بررسی رابطه بهزیستی ذهنی سالمندان مراکز روزانه توانبخشی با مؤلفه‌های مختلف حمایت‌های اجتماعی بهمنظور ارزیابی موارد ذکر شده در سالمندان مراکز توانبخشی روزانه تهران و استفاده از نتایج آن برای طراحی مداخلات مناسب، برنامه‌ریزی و سیاست‌گذاری مناسب در امور مدیریتی و توانبخشی بهمنظور ارتقای رضایت از زندگی در سالمندان است.

روش مطالعه

این مطالعه مقطعی، از نوع همبستگی است و نمونه آماری آن را کلیه سالمندان مراجعت کننده به مراکز جامع توانبخشی روزانه استان تهران در سال ۱۳۹۲ تشکیل می‌دهد. این جامعه آماری به روش نمونه‌گیری خوشاید-تصادفی با معیارهای ورود ذیل انتخاب شدند: ۱. افراد سالمendi، ۶۰ سال و بالاتر سن داشته باشند؛ ۲. برای مشارکت در پژوهش رضایت داشته باشند؛ ۳. توایایی برقراری ارتباط در حد پاسخ به سوالات پرسشنامه را داشته باشند. معیارهای خروج از مطالعه شامل این موارد بود: ۱. افراد سالمند مبتلا به اختلال شناختی در حد متوسط تا شدید باشند (با استفاده از اطلاعات و پرونده آنها در مراکز و همچنین مصاحبه اولیه تعیین می‌شود)؛ ۲. به اختلالات شناخته شده روانی که باعث مخدوش شدن پاسخ‌های شده باشند (با استفاده از اطلاعات و پرونده آنها در مراکز و نیز مصاحبه اولیه تعیین می‌شود)؛ ۳. ادامه مشارکت در پژوهش انصاف دهنده.

تعداد مراکز در استان تهران ۶ مرکز است که ابتدا دو مرکز به‌طور تصادفی انتخاب شدند و اندازه نمونه با استفاده از فرمول ذیل و اطلاعات مطالعه مقدماتی و با احتمال خطای نوع اول (۰) و توان آزمون (۰-۱) / ۰/۸۰ حداقل، ۱۴۷ نفر تعیین شد.

ابزار جمع‌آوری داده‌ها در این مطالعه، «پرسشنامه حمایت

5. Norbeck Social Support Questionnaire (NSSQ)

6. Philadelphia Geriatric Center Morale Scale

وضعیت بهزیستی روانی سالمندان در عامل بی قراری ۲/۶۷ (از حداقل نمره ۱ و حداکثر نمره ۶) به دست آمد که در سطح پایینی است. همچنین مؤلفه نگرش به پیری خود با ۵ سؤال در پرسشنامه سنجش روحیه فیلادلفیا اندازه گیری شده بود که نمره ها بین ۰-۵ در نوسان بود و همان طور که نتایج جدول نشان می دهد، میانگین وضعیت بهزیستی روانی سالمندان در عامل نگرش به پیری خود ۳/۵۱ (از حداقل نمره ۰ و حداکثر نمره ۵) به دست آمد که در سطح متوسط رو به بالایی است و نوع نگرش مثبت سالمند به پیری خودش را نشان می دهد.

مؤلفه نارضایتی سالمند از تنهایی نیز با ۵ سؤال در پرسشنامه سنجش روحیه فیلادلفیا اندازه گیری شده بود که نمره ها بین ۰-۵ در نوسان بود و همان طور که نتایج این جدول نشان می دهد، میانگین وضعیت بهزیستی روانی سالمندان در عامل نارضایتی از تنهایی ۲/۴۷ (از حداقل نمره ۰ و حداکثر نمره ۵) به دست آمد که در سطح متوسطی است و میزان نارضایتی سالمند از تنهایی را متوسط نشان می دهد.

همچنین آمارهای توصیفی درباره حمایت اجتماعی بدین شرح است: میانگین حمایت اجتماعی ساختاری ۳۶/۰۴ است و حداقل ۶/۹ آماره ۲۴ و حداکثر ۴۶ بوده است. میانگین تعداد افراد شبکه ۱۳/۸۸ است. نفر، میانگین مدت ارتباط ۱۵/۲۸ و بسامد ارتباط ۲/۴۸ است. اتحراف معیار نیز برای هر کدام از متغیرهای تعداد افراد شبکه ۲/۴۸، مدت زمان ارتباط ۲/۳۸، بسامد تماس ۳/۴۶ و حمایت ساختاری ۴/۹۸ است.

میانگین حمایت اجتماعی کارکردی ۶۹/۷۹ است و حداقل آماره ۴۸ و حداکثر ۹۳ بوده است. میانگین حمایت عاطفی ۵/۱۷ و میانگین حمایت مادی ۱۸/۶۳ است. اتحراف معیار نیز برای هر کدام از متغیرهای حمایت عاطفی ۸/۰۳، حمایت مادی ۴/۸۶ و حمایت کارکردی ۹/۸۶ است. تعداد افرادی که حذف ارتباط را گزارش نموده اند، ۷۲ نفر متعادل ۴۹ درصد از پاسخگویان بوده اند.

پرسشنامه توسط پژوهشگر برای سالمندان خوانده و پاسخها عیناً علامت گذاری می شد و همه افراد مطالعه به پرسشنامه پاسخ می دادند. به منظور تجزیه و تحلیل داده ها از نرم افزار آماری SPSS استفاده شد. در قسمت آمار توصیفی میانگین، حداقل، حداکثر، واریانس، انحراف معیار، جداول و نمودارهای مختلف به کاررفت و از آمار استنباطی نیز برای تجزیه و تحلیل داده ها به منظور پاسخ به پرسش ها و فرضیه های پژوهش استفاده شد. علاوه براین، برای بررسی توزیع طبیعی بودن متغیرها آزمون کولموگروف- اسمیرنوف، برای بررسی ارتباط متغیرهای اصلی پژوهش، با توجه به توزیع داده ها (طبیعی بودن یا نبودن آنها) آزمون های ضربه همبستگی پیرسون و اسپیرمن، کای اسکوئر و تی مستقل مورد استفاده قرار گرفت.

در این پژوهش کلیه ملاحظات اخلاقی از جمله رضایت آگاهانه و محرومانه ماندن اطلاعات رعایت شد و هدف از انجام پژوهش برای تک تک افراد مورد پژوهش توضیح داده و ایشان برای انجام مطالعه و استفاده از اطلاعات شان اجازه گرفته شد. به افراد مورد مطالعه اطمینان داده شد که اطلاعات گردآوری شده از آنها بدون ذکر نام است و به صورت محرومانه تا پایان مطالعه باقی می ماند.

یافته ها

در این مطالعه، ۱۴۷ سالمند شرکت کردند که ۸۰ نفر ۵۴/۴ درصد) از آنان مرد و بقیه زن بودند. میانگین سنی پاسخگویان در این پژوهش ۷۱/۹ سال (انحراف معیار ۵/۰۹) بود. دیگر اطلاعات دموگرافیک در جدول شماره ۱ آمده است. براساس یافته ها، میانگین بهزیستی روانی (میانگین=۸/۶۵) (انحراف معیار ۲/۲۸) بود (جدول شماره ۲).

مؤلفه بی قراری با ۶ سؤال در پرسشنامه سنجش روحیه فیلادلفیا اندازه گیری شده بود که نمره ها بین ۰-۶ در نوسان بود و همان طور که نتایج جدول شماره ۲ نشان می دهد، میانگین

جدول ۱. آمارهای توصیفی مربوط به وضعیت تأهل و سطح تحصیلات.

متغیر	سطح تحصیلات	متغیر	فراآنی	درصد
مجرد	وضع تأهل	متأهل	۸۶	۵/۵۸
ابتدایی و پایین تر	دبلیم	سوم راهنمایی (سیکل)	۶۱	۴۱/۵
دبلیم	فوق دبلیم و بالاتر	سوم راهنمایی (سیکل)	۶۶	۴۴/۹
دبلیم	فوق دبلیم و بالاتر	ابتدایی و پایین تر	۵۵	۳۷/۴
دبلیم	فوق دبلیم و بالاتر	دبلیم	۲۴	۱۶/۳
			۲	۱/۴
N=۱۴۷				

جدول ۲. آمارهای توصیفی مربوط به وضعیت بهزیستی روانی سالمندان و بعد آن.

شاخص متغیر	میانگین	میانه	مد	انحراف معیار	دامنه تغییرات	حداقل آماره	حداکثر آماره	تعداد
بی قراری	۲/۶۷	۲	۲	۱/۰۹	۵	۱	۶	۱۴۷
نگرش به پیری خود	۳/۵۱	۴	۵	۱/۴۲	۵	۰	۵	۱۴۷
نارضایتی از تنهايی	۲/۴۷	۲	۲	۱/۲۳	۵	۰	۵	۱۴۷
بهزیستی روانی	۸/۶۵	۹	۱۰	۲/۲۸	۱۲	۲	۴	۱۴۷

سالند

جدول ۳. آزمون همبستگی رابطه بین ابعاد حمایت اجتماعی ادراک شده و ابعاد بهزیستی روانی در سالمندان.

بهزیستی روانی	ابعاد بهزیستی روانی			ضریب همبستگی	مؤلفه ها
	نگرش به پیری خود	نارضایتی از تنهايی	بی قراری		
۰/۳۴۱۰	۰/۱۵۰	۰/۲۳۰۰۰	۰/۰۳۶	شدت	حمایت ساختاری
۰/۰۰۴	۰/۰۷۹	۰/۰۰۷	۰/۶۷۶		
۱۴۷	۱۴۷	۱۴۷	۱۴۷		
۰/۱۶۳۰	-۰/۲۵۱۰۰	-۰/۴۶۰۰۰	۰/۲۸۶۰۰	شدت	اع Vad حمایت کارکردی
۰/۰۵	۰/۰۴	۰۰۰/۰	۰/۰۰۱		
۱۴۷	۱۴۷	۱۴۷	۱۴۷		
۰/۰۲۱	۰/۱۴۳	-۰/۰۸۷	-۰/۰۰۶	شدت	نبوذ حمایت اجتماعی
۰/۸۱۰	۰/۰۹۵	۰/۳۰۸	۰/۹۴۰		
۱۴۷	۱۴۷	۱۴۷	۱۴۷		
۰/۲۷۲	-۰/۲۷۳	-۰/۰۱۶	۰/۲۸۰۰۰	شدت	حمایت اجتماعی در کشده
۰/۰۰۲	۰/۰۰۲	۰/۸۶۳	۰/۰۰۲		
۱۴۷	۱۴۷	۱۴۷	۱۴۷		

سالند

پیری خود و بهزیستی روانی، رابطه معنی دار و مستقیمی وجود دارد. بین حمایت اجتماعی کارکردی با بی قراری و بهزیستی روانی رابطه معنی دار و مستقیم ولی بین حمایت اجتماعی کارکردی و نگرش به پیری خود و نارضایتی از تنهايی، رابطه معنی دار و معکوسی وجود دارد. بین نبوذ حمایت اجتماعی با بی قراری، نگرش به پیری خود و نارضایتی از تنهايی و بهزیستی روانی رابطه معنی داری وجود ندارد. درنهایت، اینکه حمایت اجتماعی ادراک شده با بی قراری، نارضایتی از تنهايی و بهزیستی روانی رابطه معنی دار و مستقیمی دارد.

براساس دیگر نتایج پژوهش، میانگین بهزیستی روانی در زنان و مردان سالمند تفاوت دارد. میانگین بهزیستی روانی در مردان

۷۲ نفر نبوذ حمایت اجتماعی ادراک شده را گزارش داده اند که بیشترین تعداد افراد حذف شده از شبکه اجتماعی افراد، ۳۰ نفر و کمترین تعداد ۵ نفر بوده است.

میانگین میزان نبوذ حمایت اجتماعی در این افراد ۲/۲۷ نفر و کمترین مقدار گزارش شده حمایت اجتماعی از دست رفته صفر (اصل)، حداقل آماره ۴۸ و بیشترین مقدار ۴ (خیلی زیاد) بوده است. در نمره کلی نبوذ حمایت اجتماعی ادراک شده، میانگین ۱۸/۸۷ بوده و حداقل آماره ۵ و حداکثر ۳۰ بوده است.

همان طور که نتایج حاصل از آزمون همبستگی پرسون در جدول شماره ۳ نشان می دهد، بین حمایت ساختاری با نگرش به

روابط سودمند را به عنوان روابط نزدیک و با اعتماد مشخص می‌کند.

به نظر «کوهن» و «ولیز» حتی افراد اینکه افرادی در شرایط استرس آمیز، فرد را مساعدت و حمایت می‌کنند بر حالات روان‌شناختی اثرات مثبتی می‌تواند بگذارد. این مطالعه تأیید کرده است که حمایت اجتماعی بر حالات روان‌شناختی تأثیر مثبت دارد و بدليل اینکه حالات روان‌شناختی می‌تواند بر روحیات و رضایت فرد تأثیر گذارد؛ از این‌رو، این نتیجه با مطالعه حاضر همسو است و هر دو تأیید می‌کند که حمایت اجتماعی تأثیرات مثبتی بر افراد دارد [۲۱].

«لانگ» و همکاران⁸ بیان داشتند که داشتن تماس اجتماعی و شخصیت مردم‌آمیز، با رضایت از زندگی روزمره و روحیه عالی در سن پیری ارتباط دارد. داشتن تماس اجتماعی می‌تواند شخص را به این باور برساند که مورد عشق و علاقه و تأیید و ارزش قرار گرفته و متعلق به شبکه‌ای از ارتباطات و وظایف متقابل است. به عبارت دیگر با دریافت حمایت اجتماعی، منابع روان‌شناختی محسوسی برای افراد فراهم می‌شود تا بتوانند با شرایط استرس‌زای زندگی و مشکلات روزانه کنار بیایند. درنتیجه می‌توان مطالعه مذکور را نیز همسو با تحقیق حاضر دانست [۲۲].

در مطالعه «یارچسکی»، «اسکلونو» و «ماهون»⁹ تحلیل نتایج همبستگی نشان داد که بین حمایت اجتماعی و بهزیستی کلی، ارتباط مثبت و معنی‌دار وجود دارد. در اینجا می‌توان گفت با توجه به اینکه انسان موجودی اجتماعی و در همه سنین وابسته به اطرافیان است، در نتیجه حمایت اجتماعی می‌تواند بر تمام جنبه‌های روانی اجتماعی آدمی تأثیر گذار باشد. بنابراین، همسویی پژوهش یارچسکی، اسکلونو، ماهون با پژوهش حاضر را می‌توان توجیه کرد [۲۳].

در مطالعه «چالز»¹⁰ و همکاران نتایج نشان داد که حمایت اجتماعی با بهزیستی ذهنی و احساس تنها در ارتباط است. با توجه به اینکه در بیشتر جوامع، سالمدنان ارتباط مثبت و معناداری دارد. در اینجا با توجه به اینکه بهزیستی ذهنی و کیفیت زندگی به دیگر نزدیک هستند و هر دو در یک مقوله قرار می‌گیرند؛ بنابراین، حمایت اجتماعی می‌تواند بر هر دو تأثیر داشته باشد که در این مورد هر دو مطالعه این تأثیر را تأیید کرده‌اند (هر دو مطالعه با زمان و مکان متفاوت، در شهر تهران صورت گرفته‌اند) [۱۰].

«گراچا اسکلهادو» و همکاران در مطالعه‌شان به این نتیجه رسیدند که ۷۵/۳ درصد از افراد که حمایت اجتماعی بالای را

سالمند ۹/۵۴ و بیشتر از زنان با میانگین بهزیستی روانی ۷/۶۲ است که بیانگر همین تفاوت معنی‌دار است. همچنین میانگین بهزیستی روانی در سالمدنان مجرد و متاهل متفاوت است.

همان‌طور که در جدول شماره ۲ مشاهده می‌شود، میانگین بهزیستی روانی در سالمدنان مجرد ۸/۳۸ و سالمدنان متاهل ۹/۰۷ است که تفاوت معنی‌دار را نشان می‌دهد و میانگین بهزیستی روانی در سالمدنان متأهل بیشتر از سالمدنان مجرد است. براساس نتایج آزمون توکی، میزان بهزیستی روانی سالمدنان با میزان تحصیلات ابتدایی، بیشتر از میزان بهزیستی روانی سالمدنان با سطوح تحصیلی دیگر و میزان بهزیستی روانی سالمدنان با میزان تحصیلات بالاتر از دیپلم، پایین‌تر از میزان بهزیستی روانی سالمدنان با سطح تحصیلی دیگر است. این تفاوت در سطح احتمال $Sig=0.05$ معنی‌دار است.

بحث

بین حمایت اجتماعی افراد شده و بهزیستی روانی در سالمدنان رابطه معنی‌داری وجود دارد؛ همان‌طور که در تحقیق صادقی و همکاران نتایج مشابه‌ای یافته شد و ارتباط بین حمایت اجتماعی و بهزیستی روانی مورد تأیید قرار گرفت. در اینجا به نظر می‌رسد چون جامعه آماری هر دو مطالعه، سالمدنان شهر تهران بودند (در زمان و مکان جدا و پرسشنامه متفاوت)؛ بنابراین نتایج مشابه دورازانتظار نیست. در این باره «کوهن»¹¹ و همکارانش معتقدند حمایت اجتماعی، یک کمک دوچانبه است که موجب تصور مثبت از خود، پذیرش خود، احساس عشق و ارزشمندی می‌گردد و تمام اینها به فرد فرصت خودشکوفایی و رشد می‌دهد. همچنین «باریرا» و «کامینز» می‌گویند افرادی که حمایت‌کننده‌های بیشتری دارند، از سلامت بهتری برخوردار هستند [۲۵].

«علی‌پور» و همکاران نیز در تحقیق خود به این نتیجه رسیدند که حمایت اجتماعی با کیفیت زندگی سالمدنان ارتباط مثبت و معناداری دارد. در اینجا با توجه به اینکه بهزیستی ذهنی و کیفیت زندگی به دیگر نزدیک هستند و هر دو در یک مقوله قرار می‌گیرند؛ بنابراین، حمایت اجتماعی می‌تواند بر هر دو تأثیر داشته باشد که در این مورد هر دو مطالعه این تأثیر را تأیید کرده‌اند (هر دو مطالعه با زمان و مکان متفاوت، در شهر تهران صورت گرفته‌اند) [۱۰].

«برهم» در مدل صمیمیت پیرامون حمایت اجتماعی معتقد است اشخاصی که روابط صمیمانه‌ای با اطرافیان خود دارند، از نظر سلامت در سطح بالاتری قرار دارند. پژوهش‌های متعدد نشان می‌دهد که داشتن بیوندهای نزدیک و اطمینان‌بخش با دیگران در جلوگیری از اقدام به خودکشی و بیماری‌های روانی از جمله افسردگی، عامل تعیین‌کننده‌ای است [۲۶]. الگوی صمیمیت،

8. Long

9. Yurichsky

10. Chalise

7. Cohen

اقتصادی-اجتماعی سالمندان توجه نمایند تا از زوال بیشتر سلامت جسمی و روانی آنان جلوگیری شود.

جامعه آماری این پژوهش محدود به سالمندان مراکز توانبخشی روزانه تهران است که در تعیین آن به سالمندان دیگر مناطق کشور باید احتیاط کرد. پیشنهاد می‌شود که مطالعات مداخله‌ای جامعه آماری گستره‌تر که می‌تواند نتایج مناسبی در کسب اطلاعات و رسیدن به راه حل‌های مناسب برای پیشگیری، درمان و کاهش آسیب‌های سالمندان به دست دهد و به روش‌های بهتر کردن بهزیستی روانی سالمندان کمک کند، انجام پذیرد.

تشکر و قدردانی

این مقاله حاصل پایان‌نامه در مقطع کارشناسی ارشد رشته مدیریت توانبخشی است. از کلیه سالمندانی که در به‌ثمر رسیدن این پژوهش نهایت همکاری را داشته‌اند، تشکر و سپاس به عمل می‌آید.

درک کرده بودند، از سطح بهزیستی روان‌شناختی و سلامت روان بالاتری برخوردار بودند [۱۴]. با توجه به موارد بالا نتایج تحقیق حاضر با نظریات و مطالعات گذشته همخوانی دارد و در این مطالعه تأیید می‌شود که حمایت اجتماعی از سالمندان با بهزیستی روانی آنان رابطه دارد.

علی‌پور و همکاران در مطالعه خود با عنوان «نقش حمایت‌های اجتماعی در کاهش اضطراب و افسردگی سالمندان» به این نتیجه رسیدند که حمایت اجتماعی با افسردگی و اضطراب رابطه معکوس دارد. با توجه به اینکه افسردگی و اضطراب می‌تواند در بهزیستی روانی تأثیر داشته باشد؛ بنابراین، نتایج این پژوهش با پژوهش حاضر همسو است. البته در اینجا با توجه به اینکه هر دو مطالعه در یک جامعه انجام شده است، بنابراین همسویی قابل انتظار است [۸]. از آنجاکه این پژوهش روی سالمندان مراکز توانبخشی روزانه تهران انجام گرفته است، به طور کلی در تعیین آن به سالمندان باید احتیاط کرد. همچنین، این پژوهش در شهر تهران صورت گرفته است که با توجه به تفاوت‌های فرهنگی در ایران، قابل تعیین به مناطق دیگر کشور نیست.

نتیجه گیری نهایی

نتیجه کلی که از این تحقیق می‌توان به دست آورد، این است که علاوه بر مراقبت از وضعیت روحی روانی سالمندان (بدلیل بخطر انداختن ارتباطات و حمایت‌های اجتماعی سالمندان)، باید دامنه حمایت اجتماعی را ارتقا داد؛ زیرا ممکن است در افزایش میزان رضایتمندی و در نتیجه ارتقای بهزیستی روان‌شناختی نقش مهمی داشته باشد.

زندگی سالم، از یک سوم حصول تعامل اجتماعی بین انتخاب‌های فردی و از سوی دیگر، محیط اجتماعی و اقتصادی احاطه کننده افراد است. مهارت‌های اجتماعی و عضویت در شبکه‌های اجتماعی، رفتارهایی است که فرد را قادر به تعامل مؤثر می‌نماید و سلامت رفتاری و اجتماعی افراد را نشان می‌دهد [۲۰].

از یک سو، وجود همبستگی معنی‌دار تأیید شده بین حمایت اجتماعی و بهزیستی روانی در دریافت کنندگان خدمت از مراکز توانبخشی روزانه سالمندان در این مطالعه و از سوی دیگر، رابطه تأیید شده بهزیستی روانی و حمایت اجتماعی با بیماری‌زایی و مرگ‌ومیر در سالمندان، بر ضرورت مداخلات زودرس با هدف تقویت شبکه اجتماعی سالمندان به منظور پیشگیری یا کاهش اثرات آسیب روانی به سالمندان و ارتقای سلامت روان سالمندان نیازمند توانبخشی تأکید دارد.

بر این اساس، با توجه به نتایج این تحقیق و تحقیقات گذشته به دست اندرکاران، خانواده‌ها و مسئولین پیشنهاد می‌گردد برای بهبود وضعیت سالمندان، به ویژه سالمندان آسیب‌پذیر، به تقویت شبکه‌های اجتماعی، منابع حمایت اجتماعی، ارتباطات و پایگاه

منابع

- [1] Hasanpoor Dehkordi A, Masoudi R, Naderipoor A, Kalhorii. [The effect of exercise on quality of life of elderly in Shahrekord (Persian)]. Iranian Journal of Ageing. 2007; 6(1):444-37.
- [2] Mohtasham Amiri F, Farazmand E, Tolooi H. [Causes of patients hospitalization in Guilan University hospitals (Persian)]. Journal of Guilan University of Medical Sciences. 2002; 11(42):28-32.
- [3] World Health Organization. Ageing and life course. Geneva: World Health Organization; 2014. Available from: <http://www.who.int/ageing/en>.
- [4] Rashedi V, Rezaei M, Gharib M, Nabavi SH. [Social support for the elderly: Comparison between home and nursing home (Persian)]. Journal of North Khorasan University of Medical Sciences. 2013; 5(2):351-356.
- [5] Mirzaei M, Shams Ghahfarokhi M. [Demographic characteristics of the elderly population in Iran according to the census 1976-2006 (Persian)]. Iranian Journal of Ageing. 2007; 2(5):326-331.
- [6] Mahdavi SQ. Iran elders and Ageing: Ageing sociological analysis with an emphasis on social welfare services for Iran Ageing. Proceedings of the elderly (Social and environmental issues in Ageing, Volume II). Tehran: Publication of Nikookar Women; 2000, pp. 211-226.
- [7] Rashedi V, Gharib M, Yazdani AA. Social participation and mental health among older adults in Iran. Iranian Rehabilitation Journal. 2014; 12(19):9-13.
- [8] Moradi SH. Study of the relationship between social participation and quality of life of Ageing centers of Tehran (Persian) [MS Thesis]. Tehran: University of Welfare and Rehabilitation Sciences; 2012.

- [26] Babapoor M, Raheb G, Eghlima M. The Relationship between social support and quality of life in ageing. 2014; 9(1):6-12.
- [27] Gallangher LP, Truglio-londrigan M. Community support, older Adult's perceptions. Journal of Clinical Nursing Research. 2004; 13(1):3-23.
- [28] Linley PA, Maltby J, Wood AM, Osborne G, Hurling R. Measuring happiness: The higher order factor structure of subjective and psychological well-being measures. Personality and Individual Differences. 2009; 47(8):878-884.
- [29] Ruiz P, Kaplan B, Sadock A. Synopsis of psychiatry: Behavioral sciences/clinical psychiatry [N. Poor Afkari, Persian trans]. Tehran: Shahrak Publication; 2003.
- [9] Herawi-Karimoi M. [Expressed views about the feeling lonely Iran Ageing: A phenomenological qualitative research (Persian)]. Iranian Journal of Ageing. 2006; 2(4):111-123.
- [10] Alipour F, Sajadi H, Forouzan A, Nabavi H, Khedmati E. [The role of social support in the anxiety and depression of elderly (Persian)]. Iranian Journal of Ageing. 2009; 4(11):53-61
- [11] Thomas PA. Is it better to give or to receive? Social support and the well-being of older adults. Journal of Gerontology. 2009; 65(3):351-57.
- [12] Zhang X, Norris SL, Gregg EW, Beckles G. Social support and mortality among older persons with diabetes. Diabetes Educator. 2007; 33(2):273-81.
- [13] Chalise HN, Kai I, Saito T. Social support and its correlation with loneliness: A cross-cultural study of Nepalese older adults. International Journal of Ageing and Human Development. 2010; 71(2):115-38.
- [14] Esgalhado MG, Reis M, Pereira H, Afonso RM. Influence of social support on the psychological well-being and mental health of older adults living in assisted-living residences. International Journal of Developmental and Educational Psychology. 2010; 1(1):267-78.
- [15] Salarvand SH, Abedi HA. [The experience of powerlessness in elderly residents of nursing homes (Persian)]. Iran Journal of Nursing. 2007; 20(50):61-69.
- [16] Alipour F, Sajadi H, Forouzan A, Biglarian A. [The role of social support on quality of life of elderly (Persian)]. Social Welfare Quarterly. 2009; 9(3):147-65.
- [17] Nabavi SH, Alipour F, Hejazi A, Rabani Z, Rashedi V. [Relationship between social support and mental health in older adults (Persian)]. Medical Journal of Mashhad University of Medical Sciences. 2014; 57(7):841-46.
- [18] Jalilian A, Rafiey H. [Reliability and validity of the Persian version of Norbeck social support questionnaire (Persian)]. Tehran: University of Social Welfare and Rehabilitation Sciences; 2008.
- [19] Shakeri F, Froghan M, Farzad W. Psychometric properties the Philadelphia Iran Ageing Morale Scale of. Journal of psychometrics. 2014; 1(3):87-105.
- [20] Abdollahtabar Darzi H, Mohagheghi Kamal H. [Social health: An introduction to theoretical concepts, dimensions and indicators (Persian)]. Tehran: Sokhanvaran Publication; 2012.
- [21] Cohen SH. Social relationships and health. American Psychologist. 2004; 59(8):676-684.
- [22] Long FR, Baltes MM. Being with people and being alone in later life: Costs and benefits for everyday functioning. International Journal of Behavioral Development. 1997; 21(4):729-749.
- [23] Commford MC, Reznikoff M. Relationship of religion and perceived social support to self-esteem and depression in nursing home residents. Journal of Psychology. 1990; 130(1):35-50.
- [24] Dadkhah A. [Countries America and Japan and provide service system elderly aged care indicators for strategic planning in Iran (Persian)]. Iranian Journal of Ageing. 2008; 3(4):324-45.
- [25] Sadeghi F. [Survey of relation between perceived social support and psychological well-being in old men and old women (Persian)]. Tehran: University of Social Welfare and Rehabilitation Sciences; 2011.

Archive of SID